

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ 500 ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ !..

Ο Κάρλος Ράυ και η λατρευτή του Μαρία ντε Κανέλο. Πιστολιές στον άερα. - <Βοήθεια !...> Η Δολοφονία. Αι άνακρισίσεις. Νεκροφιλία επί νεκροφίλου. Η κυανιούχης ποτάσσα. Πεντακάσιες αυτοκτονίες! Μάχη με τους δολοφόνους. Το μυστήριον εξακολουθεί να μνήν σκοτεινίει κλπ. κλπ.

Η νοινή γνώμη δολοκλήρου της Αργεντινής εινε από μνηών άναστατη έξ αιτίας μιάς μυστηριώδους δολοφονίας, ή όποία εινε μοναδική στά έγκληματικά χρονικά όλου του κόσμου. Και τοίτο διότι άφ' ενός μιν ή όρασαι της δολοφονίας αυτής: δέν έβουν τιμωρητή άκόμη και άφ' έτέρου διότι ή δολοφονία αυτή προκάλεσε 500 αυτοκτονίες εις διάστημα λίγων μνηών και επί πλέον έβινε αιτία να καταστραφή τού μέλλον πολλών δικαιοσύνην και άνωτέρων δημοσίων υπαλλήλων.

Η υπόθεσις αυτή έχει ως έξης: Ο δόν Κάρλος Α. Ράυ, ένας από τους δημοτικούς συμβούλους του Μπουένος Άϊρες, ειχε μία όμοιοτάτη φίλη, την όποία διατηρούσε μέσα στο σπίτι του.

Τό πρωτό της 10ης Σεπτεμβρίου 1926 ή σενορίτα Μαρία Πόεβ ντε Κανέλο έτσι λέγεται ή ώραία φιληνάδα του δόν Ράυ έμφανίσθηκε στο μπαλκόνι τού σπιτιού του φίλου της και ήρμεις άρκετά πιστολιές στον άερα φρονιάζοντας βρήθησε. Στους διαβάτες και στά άστυνομικά όργανα που έπρεξαν άμέσως ή σενορίτα Πόεβ έδήλωσε ότι ποδ όλίγη ώρας μπήκαν μέσ' στο σπίτι δυο καικοποιοί προσωπίδ' όφοροι, έδολοφόνησαν τόν δόν Κάρλο Ράυ έπάνω στο κρεββατιού του κι έπειτα έβιναν άφαντοι.

Η άσττυνομία όχιους άμέσως άνακρίσεις χωρίς να δώρη απόλυτη πίστη στις πληροφορίες της σενορίτας Πόεβ, την όποία μάλιστα ύποπτεύθηκε ότι ειχε άναμιχηθί, άν δέν ειχε πρωτοστατήσει στη δολοφονία τού φίλου της.

Πράγματι δέ ή άνάκρισις άπεκάλυψε ότι ή ώραία Μαρία Πόεβ ντε Κανέλο, εκτός του δόν Κάρλος ειχε και έναν άλλον φίλον, τόν δόν Ζοζέ Περεύρα, ό όποιος ήταν και αυτός δημοτικός σύμβουλος τού Μπουένος Άϊρες.

Εκτός αυτού ή νεκροφιλία που ένήγησε ό ίατροδικαστής δόκτωρ Πάντο απέδειξε ίχνη κυανιούχου ποτάσσας στα έντόσθια τού δολοφονηθέντος.

Έπειτα από την διπλή αυτή άποκάλυψη ή άσττυνομία συνέλαβε άμέσως τόν δόν Ζοζέ Περεύρα και την σενορίτα Κανέλο.

Οι φίλοι τού δόν Ζοζέ έντίγησαν τότε και έβινε μία δεύτερη νεκροφιλία, από άλλος γιατρούς οι όποιοι έβρεβάσαν ότι δέν βρήκαν κανένα ίχνος κυανιούχου ποτάσσας στα έντόσθια τού δόν Κάρλος.

Γιά να δικαιολογηθούν καθέννας την άποψή του, οι έμπερογώνιμοι έγραψαν σχετιζές έπιθέσεις που έφθασαν τά 4.000 φύλλα δακτυλογραφημένα !.

Η έφημερίδες άφείρθηκαν επίσης στηλές δολοκλήρες επί μνηές για την υπόθεσις αυτή, ή όποία στο τέλος κατέληξε να διωρέση τους κατόπους της Αργεντινής σε δυο αντίθετες μριδες, ή κάθε μία τών όποιων ύποτιπριζε μέ φανατικό την άποψή της. Έφθασαν και οικογένειες άκόμη να διακρεθύν !.

Αλλά δέν ήταν μόνον αυτό. Έπειδή ή έφημερίδες δημοσίεταν λεπτομερείς και έκτεταμένες διατριβές για την χρηση και τά νερονοβόλα άποτέλεσματα της κυανιούχου ποτάσσας εις διάστημα όλιγων μνηών εσημειώθησαν στην Αργεντινή 500 αυτοκτονίες με τό δλητήριο αυτό !

Επί πλέον ό δυστυχής δόκτωρ Πάντο που ειχε κάνει την πρώτη νεκροφιλία και ειχε γράψει για την ένεργεια της κυανιούχου ποτάσσας έβινε άντικειμενο σφοδρόν έπιθέσεων δια τού τύπου για τά γενομι νας αυτοκτονίες. Έπίσης τόν έβλοκώθησαν κοίλι ι στο δρόμο και τέλος, έγκατελείφθη από όλη την κελευσία του !

Μιά μέρα δέ ό δυστυχής απέθανε από συγκοπή της καρδιάς !.

Εν τώ μεταξύ ή άσττυνομία συνεχίζουσα τά έρευνάς της συνεχέντροσε νέα στοιχεία που έπεβάρυναν δυο νέους όόμοιτι Βίκτωρ Άντια τόν ένα και Ζοζέ Λιάσον τόν άλλον. Έπειτα άμια πολύωρη και δραματική καθωδίση, κατά την όποία άντιλάγησαν εκατοντάδες πυροβολισμών καθάρθωσε επί τέλους να

τους συλλάβη. Όταν ώδηγήθησαν στον άνακριτή και οι δυο έδήλωσαν ότι αυτοί ειχυν δολοφονήσει τόν δόν Κάρλο. Κατεπιν αυτού άπευλακώθησαν ό δόν Ζοζέ Περεύρα και ή σενορίτα Μαρία Πόεβ αενέλο.

Αλλά πρό ήμερών οι δυο ύποτιθέμενοι δολοφόνοι άνακάλασαν την πρώτη τους κατάθεισι κι έδήλωσαν ότι άναγκάστηκαν να την κάνουν δια της βίας ύποβληθέντες στο μεσαιωνικό βρασιανιστήιο τού νερού ! Μετά τή νέα αυτή δήλωσι ή άστνομία συνέλαβε και πάλι τιν δόν Περεύρα και την δονα Μαρία και... έχει ό Θεός !..

ΜΕΤΑΕΥ ΑΝΩΤΕΡΩΝ...

Ο δεκανεύς Μάριος νέος λα πρός άπ' την ύανδο Μασσαλία— κάνει θεωρία στον στρατιώτες του. Άξαρνα περνάει ό διοικητής του συντάγματος. Στεκουται τότε όλοι προσοχή και την χαιρετάνε. Μά ό διοικητής δέν έβινε φαίνεται εύχαριστημένος άπ' τόν τρόπο τού χαιρετισμού. Και φωνάζει τού Μάριο.

- Δεκανέα !
- Παρών, κύριε διοικητά Διατάξτε !
- Οι άνδρες σου δέν έξερουν να χαιρετήσουν κανονικά. Τι κατάστασις ειν' αυτή; Δέν τούς κάνεις θεωρία πώς πρέπει να χαιρετάνε; Οκταήμερον ύπστηνάν για την άπέλειά σου;
- Ο Μάριος έβγαλε την όχταρα χωρίς ν' άντιμιλήση. Μόλις όμως βγήκε άπ' τού πευθοχέι, τραβάει γραμμή για τώ γραφείο τού συντάγματος.
- Λαμβάνω την τιμήν ν' άναφέρω εύσεβάστως, λέει τότε τού διοικητού του, ότι ή πευθοχρία τού στρατεύματος, κύριε διοικητά διατρέχει μεγάλο κίνδυνο. Συλλογισθήματε τί θα ποιήν οι στρατιώται όταν βλέπουν έμάς τους άνωτέρους να μαλλώνουμε και να μαλλιοτραβιάμετε μπροστά τους ;

ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΘΕ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ

Η σσηνή σε μία μαθηή κόλη της Δυτικης Γαλλίας. Ένας νεαρός γιατρός απέφυγε συστηματικά κάποιον συμπόλιτη του, στον όποιον χρωστούσε ένα ποσόν άρκετά σημαντικό, όταν μία μέρα τόν ειδε να ξεφυτρώνη μπροστά του.

- Σ' έπισαα φιλερίκοι μου, τού σφύριξε ό δανειστής έκανοποιημένος. Πληρώσε με !
- Φυσικά θα σε πληρώσω. Καλά που σε βρήκα κολας εδω, γιατί ι' άπόγεια σκοπευα να σου σπύτι σου να σε ξεπληρώσω. Μά γιατί εινε κίτρινα τά μάτια σου ;
- Τι ; πώς ειπε; Τα δικά μου ;
- Ναι ! Δε γινόυθετε τόν έαυτό σα, άσχημα ;
- Όχι.
- Έν τούτους έμένα δέ μ' άπατά ή ύψις σας. Είστε άρρωστος. Κλείσε τα μάτια σας, άνοιξε τού στομα σας, βγάλε τή γλώσσα σας έξω.

Ο... κατώ κυανιασάν άσθενής ύήνηκουσε στα λόγια τού γιατρού, έβλεψε τα μάτια του, κι έβεινος χωρίς να χήν καιρο έξαφανίστηκε στην πρώτη γωνία τού δρομου...

Η ιστορία αυτή, βεβαιώνει τώ γαλλικό περιοδικό άπ' όπου την πήραμε, εινε άλληθιν , μοιονότι φαίνεται άπίστευτη.

κλήρος ό Γιακομπ-μá ένας άλλωτόικος Γιακομπ. Ένας ήρομο; άνθρωπος που έκλαιγε στην άρχαλιά της κήρης του και την παρακαλούσε να τόν συγχωρέση για τώ μαρτύριο που της ειχε κάνει άλλοτε. Ο Άλλάχ ειχε λυπηθί τόν κακούγο, βλέποντας τόν πόνο της κήρης του...

